

XX
 X X
 X X
 X X
 X O R D E D E R V E R D R A A G Z A M E N X
 X X
 X X
 X Hoe weet de mens de werkelijke waarde te onderkennen X
 X en hoe weet hij daarmee te handelen. X
 X X
 XXX

26 mei 1987

Goede avond vrienden

Dat is een aardige veronderstelling, maar wat is de werkelijkheid? De werkelijkheid omvat het geheel, de mens ziet er maar een klein gedeelte van. De werkelijkheid omvat alle tijd, de mens beleeft ze per moment. Daarom wordt het een beetje moeilijk om u te zeggen wat werkelijkheid omvat. En dan is de vraag wat werkelijke waarden zijn. Er is eigenlijk geen enkele waarde werkelijk, wanneer je ze vanuit stoffelijk standpunt benadert. Dat is ook te begrijpen, want uit datgene wat werkelijk betekenis heeft behoort bij de totaliteit, is deel van de eeuwigheid en als zodanig omvat het veel meer dan een mens ooit kan bemerken.

Gelukkig hebben we wel een kleine mogelijkheid om iets dichterbij die werkelijkheid te komen. Als het gaat om waarden van het menselijk zijn of dingen, belevingen. We hebben allemaal een reeks carnaties achter de rug. Dus als u hier bent, bent u allemaal opgekomen voor herhalingsoefeningen. En die incarnaties hebben u bepaalde facetten van het leven leren kennen. Als je een driedimensionale afbeelding van iets wilt maken, dan moet je het eerst van alle kanten bekijken want anders blijft het plat, tweedimensionaal, verder niet. U hebt dus de kans gehad om in vele levens bepaalde waarden, die dan toch steeds terugkomen, als het ware van een andere kant belicht te zien.

Daardoor zijn er een aantal punten, maar dat zijn er over het algemeen niet zo gek veel ten aanzien van de werkelijkheid, waarvan u, door die incarnaties, geestelijk kennis hebt. Die geestelijke kennis kan, en dat gebeurt meestal bij het incarnatie-gebeuren, worden vastgelegd in het brein van het kind. Meestal in de prénatale periode van de laatste twee maanden. In die periode heeft het kind dus niet alleen herinneringen aan de laatste incarnatie periode gekregen. Het heeft daarnaast een oriëntatie gekregen. Die oriëntatie is menselijk gezien, niet rationeel. Het is een aanvaarding van iets of zelfs een gevoel van herkennen van dingen, terwijl je weet, dat het niet zo kan zijn. Wanneer u een dergelijk iets overkomt, zeg dan tegen uzelf dat u hier een werkelijkheid begint te benaderen.

Wanneer u met die dingen te maken hebt, dan is het heel belangrijk dat u zich afvraagt: hoe voel ik dat het moet zijn? Niet, hoe beredeneer ik dat het moet zijn, nee, hoe voel ik het. Als uw gevoel u daarbij raad geeft, dan vraagt u zich rationeel af, want u bent mens, hoe kan ik dat zo dicht mogelijk benaderen. Probeer dat dan en u zult zien dat u handelt in een richting van juistheid. Dat wil niet zeggen dat alles gebeurt wat u zou willen of verwachten natuurlijk, het wil wel zeggen

dat u daardoor veel dichterbent gekomen in feitelijke relatie, in feitelijke samenhang waarin u betrokken bent, buiten de tijd. Dat zijn de interessante gegevens waarmee je kunt werken. Laat ik het zó zeggen. Het medium is een tijdlang een magiër geweest. Hij is ook een tijdje een rondtrekkende goeroe geweest in bepaalde delen van Nepal en India. Hij heeft daarna verschillende andere incarnaties gehad en sommige waren, laten we eerlijk zijn, niet al te netjes. Wat is nu het eindresultaat? Door een schijnbaar toeval, schijnbaar, want er is natuurlijk wel het één en ander aangebeurd, maar dat kan zo'n medium nooit bekijken, komt hij in contact met de Orde. Dan zijn er vele andere mogelijkheden. Laten we eerlijk zijn, zuiver menselijk gezien is het een dwaze streek geweest om zich helemaal aan het mediumschap te wijden. Zeker als de man beter aanzien had kunnen verkrijgen, meer had kunnen verdienen, in beter omstandigheden had verkeerd als hij gewoon in zaken was gegaan. Maar om de één of andere reden voelde hij zich aangetrokken tot dit werk en bleef het dus doen. Nu kon hij zelf niet verklaren, nu nog niet, waarom hij met dit werk zo verbonden is. Maar het is eenvoudig een waarheid waar hij uit zijn Indiase periode bij ons, bij behoort. Hij is er deel van. En op zijn manier gaat hij dus om met een werkelijkheid, die rationeel niet te constateren is.

Ik hoop, dat u niet te veel doorvertelt over dit leven, anders krijgen we daar maar weer commentaar op als hij aan onze kant komt. Ja, we kennen hem wel. Het aardige van de zaak hierbij is, dat u allemaal in uw leven iets dergelijks hebt. Er is iemand, die zich met Germanisme bezighoudt. Die houdt zich op het ogenblik bezig met heel iets anders. Omdat op het ogenblik bepaalde oosterse technieken erg in de mode zijn, is hij daar eigenlijk mee begonnen en dan ontwikkelt hij dat verder. Dan komt er weer een tikkeltje Germanisme in en vóór je het weet is zo iemand bezig om anderen te introduceren in de wereld van het para-normale.

En weer een ander die heeft eigenlijk altijd de kantjes er af gelopen. Zo iemand, die slavin is geweest en in een volgende incarnatie gravin of barones of iets dergelijks in een zuidelijk land. Die zich daar aan hand en voet heeft laten bedienen, maar aan de andere kant toch wel geïnteresseerd bleek in dingen, die ze vroeger al eens had gezien en had geleerd. Dan krijgen we iemand, die zich een beetje met alchemie bezig houdt en die te lui is om bij wijze van spreken zelf een handschoen uit te trekken. Zo iemand incarneert. Wat gebeurt er dan? Zo iemand komt dan terecht in een situatie waarin het mogelijk is om met anderen te werken. Maar waarbij gelijktijdig hele hoge eisen worden gesteld. En zo iemand kan bij het onderwijs gaan, kan priester of predikant worden of zoiets. Priesteressen zijn er nog niet, vrouwelijke dominé's hoor je maar zelden, maar goed, om u maar een idee te geven waar men dan heen kan gaan. Altijd weer heeft zo iemand verschillende kanten van zo'n zaak beleefd.

Die beïnvloeden de richting, waarin je wilt gaan. We hebben iets te doen met de spiraal des levens. De spiraal des levens kunt u zich gewoon voorstellen als een spiraaltje, weet u wel. Je begint met de buitenkant. Trekt een rechte lijn van het middelpunt naar de buitenkant. Elke keer, wanneer je een omloop hebt gemaakt, is er een leven voorbij. Dan krijg je een tweede omloop, dat is een geestelijk bestaan, je komt weerterecht in een dergelijke omloop, dat is een stoffelijk bestaan. Maar altijd weer kom je op datzelfde punt. Nu zijn er ook een aantal lijnen te trekken vanuit het middelpunt naar andere raakpunten dus op die verschillende lijnen. De situaties, die

je daarin beleeft, zijn altijd dezelfde. Dat wil zeggen, je ondergaat dezelfde invloeden, je staat voor dezelfde keuzemomenten, maar en dat is het mooie ervan, je kunt elke keer het raadsel opnieuw oplossen. En daarbij helpt de voorkennis uit vorige levens ~~je helpt~~ om een beslissing te nemen die nog niet fout is. Misschien blijkt hij wel fout te zijn, maar die elimineert eigenlijk. U zegt hoe moeten wij werkelijke waarden hanteren, dan kan ik alleen maar zeggen dat werkelijke waarden voor u alleen die dingen die behoren tot uw gehele cyclus van uw incarnaties.

Wanneer u elke keer dezelfde keuze maakt, schiet u niet op. U komt elke keer op hetzelfde punt terug, u zult hetzelfde probleem gevolgd zien door dezelfde ellende, bij wijze van spreken. Gelukkig kan het ook anders. Wanneer u met iets geconfronteerd wordt, dan hebt u een feeling ervoor. Dat gevoel moet niet eerst getoetst worden aan de ratio, aan de rede. Het gevoel moet eerst gebruikt worden om een verdere gang van zaken aan je voor te stellen. Op het ogenblik dat je dat gedaan hebt, vraag je je af in hoeverre dat redelijk benaderbaar is, gezien je stoffelijke omstandigheden en situatie.

U zult zien dat daar heel veel goeds uit voor kan komen. Er is een probleem met één of meer onbekenden. In het begin probeer je het op handen en voeten uit te tellen. Later probeer je misschien het rekenkundig een beetje te benaderen. Een keer daarop probeer je het algebraïsch te doen. Dan zeg je dat er een geometrische achtergrond in zit, die je kunt reconstrueren enzovoort en zo ga je verder. Maar de punten zijn dus hetzelfde. Het probleem op zich verandert niet. Als het opgelost is, is het voor u geen probleem meer, het keert wel terug, maar het beroert u niet. Revolutie of evolutie, het gaat erom hoe je er tegenover staat. Maar zo als u het stelt, zit er geen ontwikkelingsgang in de incarnatie. Sommige mensen zijn eenvoudig te dom om te leren. Die halen in hun leven tien keer dezelfde stomiteit uit. Tien keer worden ze gepakt en tien keer zeggen ze dat ze het anders zullen doen en de eerstvolgende keer halen ze weer dezelfde stomiteit uit.

Zo is er dus bij een incarnatie ook niet noodzakelijkerwijs een evolutie. Er is een proces waarbij in een vorm waarbij je je buitenwereld niet kunt beheersen, bepaalde problemen moeten worden opgelost. Het aantal problemen schijnt oneindig te zijn. Als je het ene hebt opgelost, is er alweer een ander. Maar elke keer dat je een oplossing hebt gevonden, valt er een probleem weg. Dat wil zeggen, dat je dus op dat punt de werkelijkheid aan het benaderen bent. Als alle problemen wegvallen, hebben we dus de werkelijkheid geconstateerd. Want het probleem is je onvermogen om het onveranderlijke te releren aan het beperkte waarmee je bezig bent. Kunt u het volgen? Of u dat nu een evolutie vindt, ja het is maar hoe u het noemen wilt. Je zou het een omwenteling ook kunnen noemen omdat het uiteindelijk een verplaatsing is van het besef uit het tijdgebundene naar het tijdloze. Maar wat volutie betreft, ~~dit betreft~~ in hoeverre speelt wil hierbij een rol? Het is de kracht die ons in staat stelt om de problemen op te lossen en mee om te gaan. Maar in zichzelf is ze alleen een stuwkracht, dus niet een oplossing. Vandaar dat ik zei ja, hoe moet je het noemen.

Wanneer u overgaat hebt u een voorstelling, een ikbeeld. Dat ikbeeld kan sterk afwijken van wat u op aarde was natuurlijk. Aan dat ikbeeld zijn bepaalde waarden en waarderingen verbonden. Stel u voor dat u zichzelf ziet als machtige werver van bezit dan zit u dus na het bezit in een wereld die niet bestaat. Dan zult u daardoor de

werkelijkheid verwerpen, u bent geïsoleerd. Uw bezit is bovendien iets wat alleen uit uw eigen denken ontstaat. U gaat zitten tellen en u bent bezig om te kijken hoeveel ligt er in de kist en dan is alles wat u uitgeteld hebt, al weer weg. Er zijn mensen, die daar zeven à achthonderd jaar mee bezig zijn en dan uiteindelijk in wanhoop iets anders zoeken en incarneren zonder dat ze een slag wijzer zijn geworden. Ik wil niet zeggen dat dat altijd het geval is. Die zucht naar bezit brengen ze dan weer mee en dan krijgen ze te maken met allerlei problemen, die ze vroeger nog niet hebben opgelost en die nu nog sterker te voorschijn komen. Dat wil zeggen, dat het ze heel wat meer zal kosten om hetzelfde te bereiken. Terwijl als ze een harmonise achtergrond hebben, ze daarop terug kunnen grijpen.

U weet als iemand amnesie heeft gehad, dan kan hij zelfs vergeten zijn hoe de taal klinkt. Stel nu dat zo iemand vroeger tien talen heeft gesproken, dan blijkt nu dat hij ál die talen snel, schijnbaar moeiteloos leert. Op diezelfde manier heb je dat wanneer er positieve gaven zijn. Stel, u bent medicus geweest. U hebt wel uw leven lang gewerkt, maar u gaat geestelijk door met het helpen van persoonlijkheden. En niet alleen maar met het kijken of u niet een beter en duurdere methode kunt vinden om een einde te maken aan een kwaal. U komt weer op aarde. Het is niet zeker dat u weer in de geneeskunde gaat, dat ligt er maar aan de omstandigheden. Het is wel zeker, dat u medische kennis als het ware absorbeert. Dat u misschien beter dan een gewoon mens dat kan, met heel kleine vingerwijzingen en een paar termen doordringt in het wezen van een medicus. Dat u die moderne problemen veel beter kunt overzien, dan leken dat kunnen.

+ Hoe gaat dat met de dimensies bij de dieren?

- Een dier leeft voor zichzelf in drie dimensies, maar het mist daarbij over het algemeen bepaalde dingen die voor u normaal zijn. Zeventig procent van de diersoorten ziet geen kleur, alleen varianten van grijs, zwart, grijs, wit dus. Is daarbij volledig in staat om zich juist te bewegen en om de juiste dingen te doen, kan dezelfde keuze maken die een mens met zijn kleur zien, kan. Maar is niet in staat om bepaalde nuances te onderscheiden. Daar staat tegenover dat over het algemeen de gehoorgrenzen van een dier een veel wijder gebied omvatten dan van een mens.

Bij de doorsneemens loopt de gehoorgevoeligheid van ongeveer vijftig Herz tot ongeveer negenduizend, als je een heel goed gehoor hebt misschien tot twaalf- à veertienduizend. Een dier echter hoort frequenties van zes tot tien, neemt dus met het gehoor dingen waar, die voor u niet meer waar te nemen zijn. Een voetstap bijvoorbeeld. Datzelfde dier neemt vaak frequenties waar die behóórlijk hoog liggen, laten we zeggen tot honderdduizend. Er zijn zelfs diersoorten, die wel tot dertigduizend gaan. Vleermuizen. Daar hebben ze dus weer meer dan u. Vooral is dus het auditieve rijk geschakeerder en veel kleurrijker, maar het visuele rijk is het niet. Bij u is het nu toe- valling omgekeerd. Je kunt dus niet zeggen, dat een dier in twee dimensies leeft. Het leeft in drie dimensies maar op een andere manier dan u doet.

Er zijn bepaalde dieren bij, dat noemen ze dan para-normaal gevoelig, je hebt het bij paarden en bepaalde honden, niet alle soorten maar bepaalde honden en wolven en dus ook bij de katachtigen. Die zijn gevoelig voor een extra dimensie als het ware, namelijk de astrale wereld, waar u normaler wijze geen weet van heeft. Dus ze leven wel in een andere wereld, waar andere verschijnselen optreden, maar gezien hun mogelijkheden van reageren en behoeften, moet je toch

zeggen dat ze net zo goed als u leven in een driedimensionale wereld maar ze is wat anders samengesteld.

+ vraag over de vierde dimensie.

- Er zijn mensen geweest, die gezegd hebben dat de vierde dimensie de tijd is. Dat is natuurlijk niet helemaal waar. Tijd is uiteindelijk een vertragingverschijnsel, dat ontstaat als een massa door een eigen beweging in een zodanig veld wordt? dat ze daardoor een interferentie vormt voor de normale krachtgolven die in de cosmos zonder meer voorkomen. Dan krijgen we namelijk tijdverschuiving en belevingsverschuiving. Vandaar dat ze op weg naar de maan zoveel moeite hebben om de astronauten wakker te krijgen of om ze naar bed te krijgen.

Als je tijd een dimensie noemt, dan is dat in zoverre waar, dat op het ogenblik dat je aan het driedimensionale bestel voldoende ontruikt, een overzicht kunt krijgen over de tijd. Weliswaar niet onbeperkt, maar toch in zekeren zin als een rechte lijn, die aan twee kanten verleden en toekomst buiten het gezicht verdwijnt. Maar waarvan de tussenliggende lijn te volgen is en zo de totale ontwikkeling, terwijl je bovendien punten daarvan naar jezelf toe kunt halen en dan een momentopname van een bepaalde periode kunt beleven.

+ Dus mensen, die in de toekomst kijken.....

+ mensen die in de toekomst kijken maken zich los van hun huidige dimensionale verhoudingen en zijn daardoor in staat andere momenten in diezelfde dimensies voor zichzelf te beleven. Maar dan kom je aan de vraag wat een vierde dimensie is. Dimensie is een lijn die onder een hoek van negentig graden met een andere lijn getrokken kan worden en het aantal dimensies wordt bepaald door het aantal lijnen, dat onder deze hoek kan worden getrokken. Dan is voor de mens een bepaalde lijn één geheel. Dan zegt hij dus: ik heb hier een lijn, ik heb daar een lijn en daar gaat zó een lijn, drie dimensies.

Maar anderen, die iets verder komen zeggen: hé, hier is een dimensie maar daar is ook een dimensie. Wat u ziet als één dimensie valt uiteen in twee verschillende meetbaarheden. Vandaar ook dat je die formule kent van breedte, hoogte, diepte. Iets, wat onder anderen in de bijbel voorkomt. Hierbij wordt in feite aangegeven, dat er een dimensie meer is. In het Griekse denken heb je te maken met vier elementen. Die vier elementen zijn heel vaak gereleerd met de bouwstenen van de wereld waarin je leeft. Maar om die wereld te laten bestaan, was er een vijfde kracht, zeg maar een vijfde dimensie nodig. Dat was de ether. Op deze manier kwamen ze tot een kenbare wereld. Opgebouwd overigens uit vier waarden. Onkenbaar, maar levensnoodzakelijk was de lucht. De lucht was wel verschijnselveroorzakend, maar niet als een hanteerbare entiteit aanwezig. De drie dimensies waren aarde, water en vuur. Het actiegevend element was de lucht, maar het bezielende element was de ether. U kunt dus begrijpen dat je die ether zou kunnen aanspreken als een andere dimensie. Is dat aanvaardbaar?

Wanneer we nu eens één afmeting veranderen, dus lengte en breedte blijven gelijk, maar die afmeting "hier" die leg ik weg en ik leg er een andere voor in de plaats. Wat krijg ik dan? Ik krijg te maken met een reeks verschijnselen, die binnen mijn normale wereld niet te verklaren zijn. Omdat ik ze niet in hun werkelijke afmeting en betekenis kan overzien. Een bekend voorbeeld daarvan is de platland theorie. Een platlander kan alleen maar twee dimensies overzien, laten we zeggen dat hij leeft op een watervlak, voor hem de

wereld. Een limonadeglas. Nu komt er een kind met zo'n mooi ontwikkeld rietje en steekt dat erin. En wat zeggen ze? Hé, een rond ding dat steeds verandert, maar ze zeggen niet dat het een rietje is. Een wereld kan dalen, maar ze merken het niet, het is geen afmeting die ze weten. Tot ze opgeslurpt worden waarschijnlijk. Dan zeggen ze, dat het de macht van Brahman is. Op die manier staan wij tegen een hele boel verschijnselen. Als we er rekening mee houden dat ook het denken, het voorstellingsvermogen, dimensium bepalend is tot een oneindig aantal dimensionele mogelijkheden. En dat elke mogelijkheid een combinatie is van twee waarden, die bekend waren. Eén draagt toegevoegde waarde, waardoor die wereld niet meer kenbaar wordt voor anderen. Dat is de derde afmeting omdat we spreken over mensen.

+ Bij uittreden dan beweeg je je toch in de vierde dimensie?

- Dan beweeg je je niet in de vierde dimensie, je beweegt je in je eigen wereld. En mijn eigen wereld is, zolang ik in zomerland ben, volkomen driedimensionaal. Maar die wereld heeft een verbinding met uw wereld, die ander dimensionaal is. Op het ogenblik nu dat je je beweegt in je eigen wereld, doorkruis je een deel van uw wereld. Op het ogenblik, dat je je daarvan bewust wordt, beweeg je je dus door dingen, die voor mensen bestaan, maar die voor jou niet bestaan. Ik kan midden in een kamer mijn hoofd stoten tegen een geestelijke muur bij wijze van spreken en uw muren zie ik alleen als een schaduwlijn die behoren bij die vaagheden, die mensen heten.

Stelt u het zich maar zo voor. Daar is een familie van spoken. Ze hebben een heel gezellig huisje, pa werkt in de verzekeringsbranche en ze zitten daar en op een gegeven ogenblik is er een mens, die zich even van die wereld bewust wordt. En daardoor kenbaar voor die spoken! Wat roepen die spoken? We moeten verhuizen, het menst hier!

+ Zijn dat spookverschijnselen?

- Spookverschijnselen kunnen vele oorzaken hebben. Omdat de mens niet in staat is het optreden van een geest van andere zaken tot zelfs het materie-ingelegde automatisme die geactiveerd worden door een menselijke uitstraling, om daar een onderscheid tussen te maken.

+ vraag over het gelijke effect van uittredeing en diostase.

- Ja, u krijgt dan een beleving die gelijk staat met die van de uittredeing, maar ze heeft één defect nog steeds. U blijft namelijk gebonden aan de waarneming van uzelf en u bent niet in staat uw waarnemingsvermogen buiten uzelf te richten. In de diostase blijft namelijk een ik-relatie bestaan, terwijl je in de uittredeing een onbewuste ik-relatie hebt, welke voor de ervaring wordt vervangen door waarnemingen elders of in een andere tijd.

+ vraag wat een diostase is. Een onverstaanbare uitleg van betrokene.

- Ik wil u er overigens nog op wijzen dat er nog andere vormen van diostasen bestaan. Ze komen zelfs soms tot stand als een verdoving verkeerd is toegepast. Het is dus niet alleen bij het motorongeluk. Ook bij operaties en zo bij voorbeeld.

Bij een dergelijk gevolg van een auto-ongeluk is de behoefte tot leven zodanig sterk dat het geheel van uw energie en aandacht gericht blijft op uw lichaam. Gelijktijdig is de krachtverbinding tussen lichaam en waarnemend gedeelte dermate zwak geworden dat, zoudt u zich naar elders richten, een terugkeer in uw lichaam heel waarschijnlijk onmogelijk zou worden. Maar als u nu in een dergelijke toestand bent, hoe ziet u uw omgeving dan? Wanneer u uw waarneming goed realiseert, dan zult u ontdekken dat u een ge-

zichtsveld had van driehonderdzeestig graden. U zult zich verder realiseren dat de afmetingen u het gevoel geven, dat u aanmerkelijk groter bent dan datgene wat u waarneemt. Dat komt doodgewoon omdat u in wezen in de gehele ruimte aanwezig bent. U onderschat dus het geheel. Waar was u dan? U was overal gelijktijdig, maar door de wisseling van uw belangstelling ziet u voor uzelf een ervaring van beweging zonder dat deze reëel wordt. En daar hebben we nu die vierde dimensie. De vierde dimensie is dus een omvatting, waardoor schijnbaar, stoffelijk gezien, verwijderde punten in wezen zo dicht bij elkaar komen te liggen, dat ze bijna onderling verwisselbaar zijn.

* Is dan de aardbol voor zo iemand eigenlijk vlak, omdat je dan toch alle punten tegelijk ziet?

- Ja, je ziet alle punten tegelijk, maar hij is niet vlak en hij is niet rond. Omdat vlak en rond ruimtelijke begrippen zijn die alleen in het driedimensionaal tellen. Hier is dus sprake van een waarneembaarheid. Punt, uit.

+ Houdt het tijdsbegrip dan ook op?

- Het tijdsbegrip valt weg en daarvoor in de plaats komt het urgentiegevoel. Dus een gevoel dat er wat moet gebeuren en laat het dan in 's hemelsnaam ook snel gebeuren. Maar gelijktijdig ben je niet in staat om te zeggen dat er minuten of seconden of uren verlopen, er is gewoon een emotie.

Stel u nu eens voor, dat u een kubus hebt. Als we die nu eens proberen uit te slaan in de vierde dimensie, dan moeten we dat binnen de driedimensionale voorstelling krijgen, dan ontstaat in feite in het midden een ledige kubus, waarbij elke zijde een kubus op zichzelf is geworden. Kunt u zich dat voorstellen? het is een meetkundige voorstelling, die bestaat. Nu het leuke. Stel u nu voor dat u de kubus binnengaat. Dan kunt u elke andere kubus betreden, maar die ledige ruimte doorloopt u niet. Die ledige ruimte is er niet meer. Wanneer u nu hier beneden bent en u kijkt naar buiten door één of ander raampje dan ziet u den Bosch of Volendam of de Onzalige bossen of wat anders. U loopt nu door en u komt dáár terecht en wat ziet u? IJsberen, poolijs. U denkt dan komen de piguïns aan de andere kant. U loopt daarheen en komt in dié kubus terecht en wat ziet u? De achterkant van de maan.

Dan gaat u naar boven toe en u kijkt daar uit het raam. Tot uw grote verbazing ziet u een heel andere wereld liggen. In de vierde dimensie worden de drie dimensies zodanig uitgebreid dat ze overal zogenaamde sympathische raakpunten hebben. En deze sympathische raakpunten, dat is het enige dat je kunt doen om vierdimensioneel voorstelbaar te maken, die zijn in wezen identiek. Dat wil zeggen dat als je je op het éne punt bevindt is een concentratie of één stap zeg maar, voldoende en je bent op het andere punt. Er is dus geen feitelijke ruimte, er is alleen sprake van corresponderende punten. Daar, waar die niet bestaan, heb je dus een gewoon ruimtelijk besef. Daar, waar ze wel bestaan, neem je wel allerlei dingen waar en je kunt er deel van zijn, maar je hebt gelijktijdig het vermogen om terug te keren. En nu is er binnenin die leegte. Die zit in die middelste kubus, hè. Stel je nu voor, dat je het besef hebt van die vier kubussen. En dat je daarmee, al die kubussen beseffend, in die lege kubus terecht komt. Wat hebben we dan? Dan bestaan al die punten, die in ruimte en tijd uit één liggen voor u gelijktijdig. En dán hebt u dus die extra dimensie, de vijfde. Ik hoop dat ik het redelijk goed benaderd heb.

U had nog iets over groot en klein, hè. De waarneming wordt bepaald door benadering. Wanneer u zegt wat is dat klein, wordt het

vanzelf groter omdat u dus dat klein als het ware negatief benadert. Groter worden is het antwoord. En het omgekeerde ook. Als je in beide gevallen het gevoel hebt dat het niet helemaal klopt dan krijg je dat flakkerende. Maar het is in de meeste gevallen gewoon een kwestie van uittredeing, althans een kwestie van buitenzintuigelijke waarneming en daarbij is het gevoel van juistheid bepalend voor de omvang waarin je waarneemt. Maar iemand zoals mijnheer hier die normaal bezig is met constatering en zich niet afvraagt hoe of wat, die realiseert zich op dat ogenblik niet eens: ik ben groot.

Hij realiseert zich ook niet dat hij 360 graden tegelijk overziet. Omdat zijn belangstelling vanuit een bepaald punt gericht wordt, zal hij vanuit dat punt waarnemen. Verandert hij zijn punt van belangstelling of behoefte van waarneming, dan ziet hij plotseling vanuit een ander punt.

+ Hij wordt gedwongen tot waarneming.

- De waarneming is onontkoombaar, omdat u in dit geval geen behoefte hebt aan een levenseinde, dus aan een verbreking aan de relatie met de materie, bent u geörienteerd op een samengaan met het menselijk lichaam. Bovendien zult u vaak door de omstandigheden georiënteerd worden ten aanzien van het punt waarvan u meent waar te nemen.

Heel vaak denken we, wat doet die dokter daar en dan staat u aan de kant van die dokter. Dan denkt u wat doet die verpleegster en dan staat u ineens achter die verpleegster.

+ Ik zal u niet tegenspreken, maar de emotie was toch volslagen anders.

- De emotie wordt sterk vereenvoudigd, ik heb het al heel aardig benaderd zonet, maar het gaat hier om groot of kleiner en ik probeer duidelijk te maken dat oriëntatie bepaald wordt door de gerichtheid.

Op het ogenblik dat de gerichtheid verandert, verandert de waarneming. Wanneer dat nu om klein en groot gaat en geen gevoel ontstaat van: zó is het, dan blijft inderdaad die wisseling een hele tijd doorgaan. Dat heb je vooral met mensen die met zichzelf niet erg tevreden zijn en die eigenlijk de buitenwereld willen zien als een verlengstuk van zichzelf. Die hebben dus die neiging tot flakkeren veel meer dan de wat meer lakonieke typen. Die vinden dus snel een vast punt dat hen bevredigt.

Het is eigenlijk tamelijk simpel. Harmonie is een samenklinken, dat is geen zoeken, dat is een toestand. Het is een toestand van onderling afgestemd zijn ten aanzien van anderen of het andere. Waardoor het andere op jouw inwerkt op een vergelijkbare wijze waarop jij als het ware het andere aanvult. Er is dus een absolute wederkerigheid. Probeer je de wereld als een verlengstuk van jezelf te zien, dan heeft dat weinig met harmonie te maken. Het is een zoeken naar een zelfbevestiging. Als je dat dan verder ontleeft dan blijken dat juist de mensen te zijn, die innerlijk niet geheel zeker zijn van zichzelf en op deze wijze en verbondenheid met de wereld proberen een verlengstuk tot stand te brengen, daardoor zekerder te zijn van zichzelf, maar daarbij vergetende wat de wereld dan daarbij beleeft en ondergaat. Maar op het ogenblik dat iemand in zichzelf een harmonie ervaart, dan is dat geen kwestie van groter of kleiner, het is een verlengstuk van mijzelf. En harmonie is het erkennen van een andere waarde. Waarbij je eigen waarde kunt toevoegen op een zodanige wijze, dat je gemeenschappelijke werking, waarde of resultaat verkrijgt. De meeste mensen, die over harmonie praten, doen dat op een zodanige wijze, dat de harmonie allang met de muziek mee is. Laten we begrijpen dat harmonie een toestand is. Het is niet waar we naar

moeten streven. Het is iets wat we moeten zijn. We moeten harmonisch zijn.

+ vraag over wakker worden

- U weet, dat u om zes uur uw bed uit moet en om tien vóór zes wordt u wakker en om zes uur loopt uw wekker af. Maar pas als uw wekker afloopt, besluit u om uit bed te stappen. Op die manier zou je het "gewekt" worden kunnen verklaren. Het is iets wat in jezelf aanwezig is en ik zou het dus niet - buiten je wil om of op een andere manier gewekt worden - willen noemen, ik zou het een plotse-linge realisatie van een bestaan van wederkerigheid noemen. Geen intuïtie. Intuïtie is een veronderstelling die op niet redelijke gronden tot stand komt, al dan niet van buiten af geïnduceerd, waardoor het standpunt wordt ingenomen dat redelijk niet te handhaven is, maar later volredelijk als het scheen te zijn, vaak juist blijkt.

+ Als je in harmonie bent loopt alles in elkaar, schijbaar toevallig.

+ Harmonie betekent dat u ingesteld bent op het andere. Als u met uw auto in harmonie bent, rijdt u beter. Niet omdat uw motor beter is geworden, maar omdat u bewust of onbewust het toerental en het schakelen aanpast aan hetgeen voor de motor optimaal is. Zodat ze in feite een optimale prestatie kan leveren. En niet optimale slijtage zal krijgen.

U ziet het vrienden, we zijn een klein beetje afgeweken van de weg, dat hebben we met menig Christen gemeen die geloven in de weg en de waarheid en ze lopen ergens anders en ze liegen dat ze barsten. Niet allemaal, hoor, maar er zijn er bij. Maar we zijn uiteindelijk toch weer terecht gekomen op punten die samenhangen. Die hangen samen met de werkelijkheid. De mensen zijn de schotjes, die in de werkelijkheid staan en ons beletten haar als geheel te zien. Op het ogenblik echter dat we een deel van de werkelijkheid herkennen, niet rationeel, maar innerlijk, zijn we daardoor ook in staat onze relatie met de werkelijkheid uit te breiden. Te zeggen, dat we de werkelijkheid kunnen leren kennen, is dwaas. Het zal misschien eens gebeuren maar zolang we in een persoonlijk geliëerde vorm onszelf aan de wereld beleven zal dat volgens mij onmogelijk blijken.

Er zijn wezenlijkheden, essentiële krachten, die we kunnen erkennen. Wanneer we daarop proberen te reageren, binnen de normen van onze eigen wereld natuurlijk van ons eigen denken, maar wel bewust, zullen wij daardoor iets meer van de werkelijkheid benaderen. En daardoor, mag ik u nog even aan de spiraal herinneren, zullen wij een volgende keer, als een dergelijk probleem op onze weg komt, automatisch de juiste oplossing kiezen. En dat zou u dan waarschijnlijk noemen, maar in feite is het een geprogrammeerd zijn op een wederkerigheid die dan niet eens meer beseft behoeft te worden om in haar resultaat ondergaan te worden.

Die dimensionele moeilijkheden die vergeet u maar weer. Per slot van rekening, als u uw neus tussen de deuren duwt, terwijl ze dicht gaan kunt u spreken over een paar dimensies, maar uw neus zwelt op! Dat is uw werkelijkheid. En vanuit dié werkelijkheid moet u leven en denken. Mag ik het hierbij laten? Voor mij was het genoeg en ik wens u allemaal een gezegende huisgang. Goede avond.

Tweede deel 2 mei 1987

+ Wij hebben hier een fijne kring, prettig onder elkaar en nu wilden wij graag weten of wij al eerder met elkaar te maken hebben gehad en zo ja, wát wij dan met elkaar te maken hadden.

- Dát wordt een beetje moeilijk. Laten we het zó zeggen. Als je in een bepaald leven op één of andere manier met elkaar in contact bent gekomen en het heeft betekenis voor je gehad, dan zul je heel vaak in dezelfde omgeving, niet altijd in dezelfde tijd, als die ander incarneren. En dan kan het dus zijn dat mensen die ergens samen de filosofie hebben bedreven nu in een moeder-kind of vader-kind relatie op deze wereld komen en daar juist op dat speciale punt contact met elkaar hebben. Uzult begrijpen, dat ik niet mag zeggen waar, ik mag dat niet exact beantwoorden, maar er zijn er hier nog al wat uit Italië, ongeveer zesentwintig. Er zijn er ook een aantal bij die daar niet waren, maar die weer in een Egyptische incarnatie hebben gezeten.

Verder zijn er ook nog één of twee hierbij die bovendien ook nog een Indische incarnatie hebben doorgemaakt. En ik denk, dat ze daar ook nog allemaal in contact zijn gekomen met toch ergens dezelfde gevoelens, dezelfde behoeften tot weten, tot zoeken, enzovoort, die uiteindelijk ook deze kring bij elkaar brengt. Dus dat is helemaal niets bijzonders, dat gebeurt zoveel.

Kortgeleden is er nog een heel stel piraten geïncarneerd. Het merendeel is tewerk gesteld in het Witte Huis!

+ Hoe zit dat met het vaticaan?

- Ja, ik moet zeer beleefd blijven natuurlijk. Het is een samenvoegsel van sjamanen, oplichters en struikrovers.

+ Hoe komen ze daar dan terecht, ze kiezen elkaar.

- Ja, waarom kiezen ze elkaar, ze komen daar gewoon terecht. Neem nu de paus, een hele goeie man overigens, die heel veel goed heeft gedaan ook. Maar als je deze paus nu drie incarnaties lang volgt, dan kom je tot de conclusie dat hij uiteindelijk behoort tot een Armeense familie en uit bloedwraak een heel aantal mensen heeft vermoord. Met het mes. Dat hij daarna een tijd lang heeft gestudeerd en als gesjeeste student in die incarnatie rondgetrokken is, zich uitgevende voor magister, wat hij uiteindelijk niet was en leringen toepassende en verkondigende die absoluut niet rationeel waren. Daarna is hij een boer geweest en van boer is hij in zijn huidige incarnatie terecht gekomen.

En al die complementen bij elkaar die maakten hem dus aan de éne kant tot een man, die ontzettend handig anderen wist te manupileren. Het maakte hem iemand, die ontzettend fanatiek tekeer kon gaan. En aan de andere kant was het iemand, die begrip had voor het gewone leven en die bovendien de behoefte had zichzelf door het geloof te rechtvaardigen. En als je die dingen bij elkaar pakt dan is het heel begrijpelijk dat zo iemand bisschop wordt. Opvalt en kardinaal wordt en dan paus. Dat ^{paus}zijn heeft hij te danken aan het feit dat hij uit het Oostblok kwam. Het werd hoog tijd dat daar ook eens een paus zou komen.

+ vragen over een vorige zeer goede paus, Johannes de drieëntwintigste

- Deze goede man heeft dus de pech gehad dat hij zó progressief was, dat hij uiteindelijk per ongeluk het verkeerde gerecht kreeg voorgezet, dat niet kon verteren, daardoor ziek werd en die ziekte is helaas ook nog verkeerd behandeld. Ik mag het dus niet anders formuleren. Ik ben niet persoonlijk ten aanzien van deze paus. Ik ben persoonlijk ten aanzien van pausen, die overleden zijn en ik

ben eventjes toelichtend, als voorbeeld dus, ingegaan op vorige incarnaties en het pausschap dat daaruit voortkwam. U hebt die paus niet naar voren gebracht, ik heb dit voorbeeld genoemd/om duidelijk te maken hoe het werkt. Dat is heel iets anders.

+ Door elkaar gepraat, zodat aan eventuele vragen geen touw kan worden vastgeknoopt.

-Een dergelijke verlaring is voor mij niet het einde. Er is hier inderdaad een grote groep Albigenzen. En dat is ook weer heel begrijpelijk, omdat in perioden van grote verwarring een waarheidszoeker een taak heeft en dus gemakkelijker incarneert. Er is niets prettiger dan wanneer je als geest tegen jezelf kunt zeggen: ik kan iets doen, ik kan iets bereiken. Er zijn op het ogenblik nogal wat verschillende adepten van kwaliteit en klasse op aarde. En dat is ook heel begrijpelijk, want zij kunnen elk op hun eigen wijze de mensen duidelijk maken dat het materialisme zijn einde tegemoet gaat en dat wanneer men probeert het ten koste van alles te handhaven, de mensheid ten einde gaat.

Dat is heel erg belangrijk. Die ingewijden zijn er inderdaad, maar als u vraagt om het adres dan moet ik nee verkopen.

+ Als nu die mensheid zichzelf vernietigt, waar blijven dan ál die zielen?

+ Er zijn miljoenen sterren, er zijn miljoenen bewoonbare planeten. Maar als ik kijk wat er op aarde onder meer rondloopt, denk ik dat het daar gesplitst wordt. Sommigen gaan naar een wat hogere beschaving en anderen beginnen zoals ze op aarde geïndid zijn: als kwal. Of amoëbe. In zo'n vorm kunnen ze weer verder gaan, ze kunnen verder evoluëren. Er is geen einde.

Iemand, die op aarde geleefd heeft en een niet te groot geestelijk bewustzijn bereikt heeft, zal over het algemeen op een andere planeet twee of drie incarnaties nodig hebben voordat hij dáár weer de nodige geestelijke vooruitgang kan boeken. De eerste keer is hij gewoon iemand die opgaat in het maatschappelijk bestel, het bestel in zich opneemt. In de tweede incarnatie is het iemand, die probeert zichzelf vooruit te werken dank zij dat bestel, dank zij die gebruiken en al wat er meer is. Pas in de derde incarnatie kan er het besef zijn, materiëel en psychisch, want er zijn nog al wat planeten met een psychische beschaving, dat die psychische ontwikkelingen niet de tóp zijn, maar dat ze alleen het middel zijn.

Zo hebben mensen het ook zo vaak begrepen. Het is een middel, niet het doel. Wat de zelfvernietiging van de mensen betreft, volgens mij gebeurt het net niet. Het is wel zodanig uit te leggen, dat wat er op het ogenblik gebeurt voor een groot gedeelte niet meer terug te draaien is in zeg de eerste twintigduizend jaar. Dat houdt dus in, dat er allerlei veranderingen plaats vinden in leven en levensprocessen. Dat langzamerhand door een gamma maar ook door andere levende wezens zich gaan aanpassen. Waarbij een periode van versnelde mutaties te verwachten is.

Hoe kun je die mutaties voorstellen? Een ander lichaam of stem?
- De lichamen zullen zich aanpassen. Of je dat nu uiterlijk zo sterk kunt zien? Je kunt bijvoorbeeld zien dat kaalhoofdigheid sterk zal toenemen. Voor beide seksen, het spijt me voor u. Dat is eigenlijk omdat de haargroei wordt eigenlijk bepaald door de verwerking van kalk en het vermogen om onder meer vitamine E te produceren en op te nemen. Die E opname wordt op het ogenblik al bij vele jonggeborenen bedreigd. Ze blijven wel vruchtbaar, maar voor die vruchtbaarheid is veel energie nodig. Dat betekent dus

dat extra verschijnselen als haargroei en dergelijke, niet meer zo sterk op de voorgrond komen. Terwijl een verandering van de afschijding van de hypofyse toch weer zorgt voor de stuwkracht die nodig is om in het leven te presteren. Het is eigenlijk een verandering, maar in hoeverre die verandering verder gaat...? Ik kan me voorstellen als de mensheid verder gaat met het gebruik van vervoermiddelen je in de toekomst alleen nog maar spillepootjes hebben zal. Maar dat is dus een trage mutatie en dat kan heel gemakkelijk teruggedraaid worden. Maar de interne veranderingen omdat u bepaalde stoffen in u opneemt, of u wilt of niet, die betekent dus dat er in uw nageslacht genetische veranderingen zullen optreden. En die zullen in het begin niet zo sterk tot uiting komen. En er zullen waarschijnlijk twee richtingen zijn. Eén richting, die mogelijk is, is een versterkte psychische ontwikkeling, waarbij ook de zogenaamde psy-krachten sterker manifest zijn en tijdelijk zie ik dan ook weer mensen, die lichamelijk meer moeilijkheden hebben. Die misschien bewegingsgestoord zijn of die misschien sterke communicatie moeilijkheden hebben op het peil waarop communicatie onder mensen op het ogenblik bestaat.

Heb je dus kans dat er een psi-groep enerzijds bestaat en anderzijds een gemuteerde groep, die eigenlijk vele van de giften die nu kunstmatig worden gemaakt, nodig heeft om nu te kunnen voortbestaan. Maakt het u nu wat uit of u in een benzine auto rijdt of in een diesel of dat u op gas rijdt? En zo is het met het lichaam ook. Hoe dat lichaam nu precies in elkaar zit dat is niet zo belangrijk. Als het maar de eigenschappen bezit, die ik nodig heb en je de mogelijkheden geeft om je te bewegen in die wereld en daardoor bewustzijn op te doen.

+ Kunt u zeggen hoeveel gemiddelde incarnaties wij hebben beleefd?
 - Menselijke incarnaties, dan ligt het gemiddelde van deze groep op tachtig. Er zijn er die meer hebben gehad, er zijn er die minder hebben gehad. Ik reken vanaf het ogenblik dat dus het wezen dat bewust en met geheugen handelde, ontstond. Dat is dan vanuit uw standpunt een soort aapmens, die echter al de eerste werktuigen hanteerde en die bovendien een bewust oriëntatievermogen had, die bewust naar plaatsen kon terugkeren en dat niet alleen instinctgedreven deed en dus ook bewust plaatsen kon vermijden, die voor hem minder aange-naam waren.

+ Dan zouden we een incarnatie tussenperiode van vijftigduizend jaar moeten hebben, dat kan toch haast niet.

- In deze primitieve vorm over het algemeen wel.

+ En hebben we er dan nog tachtig voor de boeg?

- Als u geluk hebt, kunt u het in drie of vier wel voor elkaar brengen, denk ik. Een enkeling zou het misschien wel eerder kunnen doen en ja, als u in een volgende incarnatie weer een beetje terug valt dan kan het er wat mij betreft wel tweehonderd worden. De mogelijkheid voor terugval is er. Als je bepaalde gaven hebt, die voor jou belangrijk zijn omdat je daar harmonische elementen mee bereiken kunt, de werkelijkheid op een andere manier kunt leren kennen. Je zegt bij jezelf dat je het wel, maar het is verstandiger om en je gaat wat anders doen. U hebt dan kans dat u terugvalt omdat het geheel van uw denken zodanig anders is geworden, dat u dus niet meer kunt aansluiten bij die vorige ontwikkeling en u langs een hele omweg uiteindelijk de aanvulling van uw ontwikkeling moet bereiken.

+ Vraag over het bereikte bewustzijn. Dat blijft dan toch?

- Ik ken mensen met een groot verstand, die er hun beroep van maken om stommiteiten te begaan. Ik herhaal: mensen, die een heel

goed verstand hebben en er hun beroep van hebben gemaakt om stomiteiten te begaan. Als u zegt dat u een groot bewustzijn hebt, dan gaat het er niet om... Ja, u hebt een groot bewustzijn, hoe ongehoofwaardig het ook moge klinken. Ik praat niet tegen een enkeling maar tegen u allemaal.

Als u een groot bewustzijn hebt, dan kúnt u dóór dat bewustzijn een juiste keuze maken voor een verdere ontwikkeling. Maar u kunt ook de neiging hebben om op uw kapitaal te gaan leven als het ware. En hoe meer je op je kapitaal leeft, hoe meer kans dat je in feite steeds meer nodig hebt en op den duur alleen nog bezig bent om te krijgen, wat je denkt nodig te hebben en niet meer datgene bereikt wat je zou ontmoeten.

+ Hoe past de eerder genoemde lange incarnatie periode in de ontwikkeling van nu?

+ Dat is heel eenvoudig. We gaan uit van een geprojecteerde materiele ontwikkeling, waarbij ze automatisch gedreven worden door hun behoefte zichzelf te zien als de top van de pyramide tot nu toe. Dat houdt in, dat ze heel vaak vergeten dat betrekkelijk primitieve mensen, zoals zij die dan noemen, misschien toch hoogstaande beschavingen hebben gehad. Alleen waren die anders. Laat ik een voorbeeld geven. Men heeft altijd gezegd: ja, het stenen tijdperk, een enkele mens en die zat dan schilfertjes af te halen en dan kwam er één of ander gereedschap te voorschijn. Totdat iemand, tot zijn grote verbazing in N. Afrika een plaats vond, waar zó ontzettend veel zinloze schilfers lagen van allerlei grootten en een paar vuistbijlen, messen en dergelijke gevonden werden.

Toen zei men het lijkt wel of erhier een fabriek is geweest, daarbij vergetende dat dergelijke wapens ruilmiddel waren. En dat ze inderdaad door sommige stammen en masse geproduceerd werden. Er was dus een industrie in het stenen tijdperk. Andere dingen, waar men zich misschien niet zo over verbaast, maar kortgeleden heeft men nog weer wat sieraden gevonden uit een periode van ongeveer zeventienhonderd vóór Christus. Het bleek dat daarbij barnsteen, maar ook harsen aanwezig waren. Wanneer ze eerlijk zouden zijn, zouden ze moeten zeggen dat er toen handelswegen bestaan hebben die voerden helemaal van in Perzië tot waarschijnlijk in Agaas.

Maar dat zeggen ze dan niet. Men zegt dat het wel een toeval zal zijn geweest, misschien een enkele. Terwijl er in feite handelswegen zijn geweest. Bij de Romeinen spreken ze automatisch over de barnsteen route. Want de Romeinen zijn onze voorlopers. Maar al die arme heidenen uit het verleden met hun afgoden.

U heeft altijd de neiging om uzelf te zien als de top. U bent alleen maar een fase in een geheel. En zodra je dat gaat begrijpen wordt je iets nederiger. Er zijn dus steeds weer hoogte- en dieptepunten. Want op het ogenblik dat er materiëel een dieptepunt was, was er tegelijkertijd sprake van een bijna algemeen vermogen om onbeperkt te onthouden bijvoorbeeld.

Die konden hun nageslachten en hun voorgeslachten opdreunen tot vijftig generaties terug. Met alle bijzonderheden. Er zijn nu nog wel van die mensen, die dat kunnen. Er zijn nu nog mensen, die kunnen u precies vertellen wat er allemaal gebeurd is in de tijd van de laatste Farao's. Die overbruggen dus een periode van tweeduizend jaar. Of iets meer zelfs. Die mensen hebben contact met geesten. Tegenwoordig is het belachelijk, maar toen was het een normaal deel van het leven. Deze mensen worden gezien als

vereerders van alles in de natuur. Maar men vergeet dat zij inderdaad in staat waren hun planten door hun toespraken tot versnelde groei te bewegen of af te remmen. En dat kun je wel allemaal afdoen door te zeggen dat dat het bijgeloof was van die tijd. Als het alleen maar bijgeloof was en niet functioneel, zou het niet zó'n lange tijd zo sterk gebruikt zijn. Als je alleen maar nagaat wat men wéét over het animisme dan komt u tot zeker twintigduizend Jaar, zelfs voor christus. Daar vindt u allerlei animistische gebruiken en leerstellingen. Wat zegt men nu? Dat is dus een basis dit en dat. Als je kijkt wanneer die basis is geconstateerd dan zitten we opeens in zestien, zeventienhonderd ongeveer. Toen zag je de eerste omschrijvingen van het animisme al gepubliceerd.

+ vraag over de intelligentie van het dier. Een blindegeleide hond wordt wel van alles geleerd, maar dat dier combineert toch ook zelf?
- Ja, dat is met alle dieren zo. U moet één ding goed onthouden. Een dier heeft een veel eenvoudiger geheugen of herinneringsvermogen dan een mens. Daarvoor heeft het een aantal ervaringscentra, die aanmerkelijk groter zijn. Wanneer nu een aantal situaties zich met regelmaat herhalen, worden ze niet alleen in het geheugen vastgelegd, ze worden gecombineerd met de huidige situatie, waardoor wel degelijk een overlegd handelen ontstaat. Alleen is dat handelen niet een bewust weten, het is een vergelijk van in het ik aanwezige herinneringen en huidige indrukken. En deze verwerking is, wat u zoudt noemen intuïtief. Dus niet volledig beredeneerd. De mens beredeneert alles en daardoor maakt hij fouten, die de meeste dieren vermijden.

De mens kán door zijn beredenering verder vooruit zien in de toekomst, omdat het dier alleen maar op ogenblikkelijke impulsen kan ageren in verband met vastgelegde patronen. Terwijl de mens op grond van vastgelegde patronen toekomstprojectie maakt, waardoor hij in het heden, ongeacht de op hem aankomende indrukken anders handelt dan direct ageren eigenlijk zou vereisen.

De mens reageert dus op iets, wat er nog niet is, terwijl het dier reageert op wat er is. De rest is een denkproces, natuurlijk. Een hond kan bijvoorbeeld zijn baas wakker maken bij brand. Dat is heel eenvoudig. Als er een roedel is dan wordt bij gevaar altijd de baas, in dit geval dus de leider, als eerste gewekt. Begrijpelijk, want als ze er zelf op zouden reageren zonder meer en die baas grijpt ze later in hun nek, dan krijgen ze er van langs. Dat kunt u bij de wolven zien en dat zijn toch ook hondachtigen.

+ vraag over een leven als dier.

- Dat komt uitermate zelden voor. Er zijn mij twee gevallen van bekend, meer niet. Maar aan de andere kant, wanneer ik dus terug kijk dan denk ik dat sommige mannen toch wel helderziend zijn als ze hun vrouw voor stomme koe uitmaken. Als ze daarbij het verleden evoqueren als ze hun onlust in het heden willen uitdrukken.

+ vraag over de platte aarde en toch de bolvormige symbolen? rijksapp^{el}
- Dat is heel eenvoudig. De platte aarde komt voort uit de waarneming van de mens. En als zodanig vinden we ze betrekkelijk algemeen. De voorstelling van de platte aarde vinden we bijvoorbeeld ook terug in het Hindoeïsme. En er zijn heel wat meer van die dingen. Er zijn gelijktijdig contacten geweest met b.v. wezens uit de ruimten, die zijn er inderdaad geweest. De mensen hebben dus geleerd, dat de aarde een bol was, dat werd door ingewijden nog wel bewaard misschien, maar de anderen die hebben zich er nooit mee bezig gehouden. Eén van de leuke voorbeelden is bij voorbeeld de kerk van Pyrorys en dat is toch weer een kopie van een veel oudere kerk. Het is geen foto, het is eigenlijk zó geweest, er zijn ruimtevaarders geweest en als ik mij

niet vergis was dat ongeveer vierentwintighonderdvijftig vóór christus. Die hebben mensen duidelijk willen maken waarom ze met hun kleine scheepjes bepaalde dingen niet konden doen en andere dingen wel. Om dat nu duidelijk te maken hebben ze een kaart gegeven. En met een ronde kaart of een globe wisten ze geen raad. Daarom heeft men een uitslag gemaakt en die uitslag wordt dan als het ware een soort mercatorprojectie. Wanneer u de mercatorprojector van de kaart bekijkt, de aarde dus, dan ziet u grote overeenkomsten. Maar u ziet ook bepaalde afwijkingen. Onder andere in de onderlinge situatie van de continenten. En als u alleen rekening houdt met normale drift kunt u dus al uitrekenen dat enkele meters dus een hele lange tijd zouden betekenen en een kenbaar verschil dus niet noodzakelijk de onnauwkeurigheid van de waarnemer bewijst, maar mogelijk wel de tijd.

Verder blijkt dat de ligging van bepaalde eilandenreeksen anders is en het blijkt ook dat de polen anders gesitueerd zijn.

Het is vanuit de lucht bekeken. Er is een uitslag van gemaakt en die uitslag is gemaakt volgens de situatie, laten we maar zeggen de ruimtevaarder van toen. Die ruimtevaarder van toen dus had gefotografeerd en omdat het niet mogelijk was om aan de inboorlingen een ding mee te geven, waar dat allemaal heel precies opstond, heeft men er als het ware een computer uitslag van gemaakt en die computeruitslag is dan het voorbeeld waarvan uiteindelijk de laatste restant is wat de mensen hebben gevonden.

+ vraag over die ruimtevaarders.

+ Ja, ruimtevaarders zijn wezens die beschikken over het vermogen om zich van ster tot ster te bewegen en die in staat zijn vanuit die sterren de aarde aan te doen.

Er is een tijd geweest, dat zij dat tamelijk regelmatig deden, omdat er zeer eenvoudige mensen waren. Bij voorbeeld de magische gebruiken tekenen van Jaspriën, dat is eigenlijk te herleiden tot de plaatjes die gemaakt zijn door ruimtevaarders van dieren, die wilden weten of ze geschikt waren voor consumpties of niet.

Dat soort dingen is allemaal te herleiden tot contacten in ons verleden. Maar we moeten daar niet te veel naar kijken want naarmate de aarde steeds drukker bevolkt wordt komen er minder ruimtevaarders. Omdat dus in zo'n dichtbevolkte planeet voor mensen met een eigen technische beschaving of ontwikkeling het gevaar bestaat dat je allerlei vijandigheden op je hals haalt. Dat je dingen moet doen, die je liever niet wilt doen aan de ene kant, anderzijds dat je ze misschien per ongeluk iets in handen geeft dat zij al volledig juist kunnen gebruiken en waar ze wat geweten en denken betreft nog niet aan toe zijn.

+ een tijdje geleden hebt u gezegd, dat er meerdere ruimtevaarders hier naar toe onderweg waren.

Er zijn ook weer ruimtemeldingen geweest onder andere over Zuid-Europa en daarnaast zijn er meldingen gekomen onder meer uit de buurt van Venezuela en zelfs van Cuba en er zijn ook waarnemingen gedaan uit de buurt van de Verenigde Staten. Het betreft hier overigens niet dergelijke ruimtevaartuigen, maar sloepen die gebruikt zijn om onder meer water op te nemen op de oceaan.

+ Is er toen bereikt wat men wilde?

- Wij menen dat de herhaling daarvan, die waarschijnlijk over twee maanden plaats zal vinden en daarbij boven de sterk bevolkte gebieden van onder andere de Verenigde Staten en vermoedelijk ook delen van Europa er toe gaat voeren, dat men zich toch af gaat vragen wat er nu eigenlijk aan de hand is. Er is vroeger al eens een boodschap gegeven, die overigens bewaard wordt in een kluis. Maar ik denk dat men nu zal proberen, op grond van allerlei analyses die men gemaakt

heeft, een mededeling of boodschap die gemakkelijker te begrijpen is, achter te laten en vermoedelijk deze zowel aan officiële personen als aan anderen in handen te geven. Pamfletten dus uit de ruimte. Alleen dat u er één krijgt, dat zou wel een heel groot toeval zijn. We denken dat daardoor het denken over de aarde en over de ruimte verandert en vermoedelijk zal dit ook verdere wijzigingen in de politiek tengevolge hebben.

Hoezien die pamfletten er dan uit?

Zeer waarschijnlijk bestaan ze uit metaalachtige bladen, die als ze beroerd worden een reeks eenvoudige symbolen laten zien, waaronder een symbool van een exploderende zon. Om duidelijk te maken dat een aantasting van de aarde, zoals die nu op het ogenblik plaats vindt of het plaatsvinden van meerdere atoomexplosies, de absolute onbewoonbaarheid en onbruikbaarheid van de aarde zou garanderen. En er staan een paar formules bij, weliswaar in punten uitgedrukt maar ik neem aan, dat men die zal kunnen herleiden als men die aan de computer geeft, zelfs in op zou kunnen lossen.

Ik denk, dat men dat op zal kunnen lossen. En dat zou wel eens een nieuw gegeven kunnen zijn dat vooral de strategische computers tot geheel andere plannen en berekeningen zouden kunnen komen.

niet verstaanbare vraag.

- Officiëel zullen ze deze moed niet hebben, want je wordt pas een verantwoordelijk mens op deze aarde wanneer je onverantwoordelijk weet te handelen.

vraag over Gorbatsjof.

-Hij heeft een heel slecht plannetje in het hoofd. Hij wil namelijk proberen om de economie van Rusland zodanig om te werken, dat men met het Westen als het ware een beetje mee kan houden en daardoor veel attractiever kan worden voor iedereen, die met het kommunisme te maken krijgt en waardoor men dan ook denkt op voet van gelijkheid economisch te kunnen ageren ten aanzien van de rest van de wereld en daardoor in feite de wapens verder onmogelijk te maken. En gelijktijdig de zeer moeilijk en zeer kostbare beslotenheid, die men tot nu toe altijd heeft proberen te handhaven, ten koste van anderen.

Als je brand in huis hebt gehad, ben je voorzichtig met lucifers. Als onder meer gevolg van Tsjernobyl en er zijn nog meer dingen gebeurd. Er is een heel dorp vernield en er zijn zo'n tweehonderd vierkante kilometer onbewoonbaar geworden. Dat is pas zo'n vijftien jaar later tot het westen doorgedrongen. De mensen van toen wilden dat niet weten. Ze waren bezig om hun eigen macht te bevestigen. En nu zijn er dus mensen, die zeggen ja, maar wij weten dat wel. We hebben met Tsjernobyl gezien wat er verder nog kan gebeuren. Het is niet meer een kwestie van atoombommen kunnen wel veel van onze industrie vernietigen, maar nooit ons volk. Het is nu een kwestie van voldoende atoombommen vernietigen ons volk, zelfs wanneer de industrie mogelijk nog ongeschonden blijft. Iets dus wat men niet zou kunnen aanvaarden.

vraag over het richten van de raketten in verband met de ruimtevaart.
ders.

- Ik denk het niet. Laat mij u dit zeggen. Wanneer dezelfde bedragen die op het ogenblik voor atoombewapening worden gebruikt voor conventionele wapens zouden worden besteed zou de werkgelegenheid in de betrokken landen toenemen met tussen de tien en de veertig procent terwijl de omzetwaarde door het snelle verouderen van dergelijke wapens bovendien een jaarc lus van drie à vier jaar zou nemen in plaats van bij atoomwapens een cyclus van vijftien à twintig jaar. Laten we daar niet op door gaan, we zijn nu al een hele tijd bezig.
+ ik heb niet zo'n belangrijke vraag, maar ik ben er wel nieuwsgierig naar.

+ vraag over robots in Japan.

- Dat is natuurlijk niet helemaal waar. Het is ook geen journalistieke grap. Maar er zijn een aantal robots gebouwd als de nieuwste generatie, die een zogenaamd leervermogen hebben. Wanneer ze nu oorspronkelijk worden geprogrammeerd, dan moet je ze een volledig programma geven. Toch een volledig programma, op grond daarvan kunnen ze bijleren. Er is gedacht, dat als men ze een eenvoudig bewegingsprogramma inlegt zij dan de rest zullen leren. Maar dat is niet waar, omdat er niet voldoende gegevens zijn. En dan is er geen verschil tussen een beweging die een mens slaat of een beweging om een stuk staal te verplaatsen.

+ vraag over ruimtevaart in verband met een artikel in Bres.

- Datzelfde geldt ook voor een installatie in Kent, die ook buiten bedrijf is gesteld en ook voor bepaalde banden, die dank zij een sterker begaafd medium tot stand zijn gekomen. Ze zijn, zover ze overtuigend waren, in beslag genomen of vernietigd en het medium, dat er mee bezig is, is op het ogenblik gereduceerd tot diegenen die alleen onschadelijke onzin, zoals dat dan officieel beschouwd wordt, over ruimte en ruimte vaart ten gehore kunnen brengen.

+ waarom doet men dat?

- Dat is toch heel begrijpelijk? Op het ogenblik dat iedereen gaat begrijpen, dat er inderdaad ruimtevaarders zijn, dan is de mogelijkheid van de verschillende staten om elkaar te gebruiken om het volk te manipuleren, voorbij.

Dat betekent dat iedereen vraagt, samenwerking over de gehele aarde. Het is gelijktijdig het wegvallen van alle grote internationals, en door het schuiven met geld en dergelijke enorme winst te maken. Winst wordt niet gemaakt omdat je de winst nodig hebt, maar omdat de winst een mogelijkheid geeft tot verdere kapitaalsbelegging, waardoor je weer meer winst maakt, die wederom om belegd wordt tot het ogenblik dat je machtiger bent dan de staat en de politie en kunt zeggen wat ze moeten doen.

+ is er op andere planeten ook zulke vijandigheid?

- Vijandigheid is er overal. Dat is begrijpelijk. Overal waar een evolutie plaats vindt, een ontwikkeling die ook in sociaal opzicht plaats vindt, heeft men altijd te maken met degenen, die vooruit willen en die willen houden wat ze hebben. Deze groepen bestrijden elkaar altijd. Hoe primitiever de bevolking, hoe eerlijker dat gaat. Hoe meer ze zich zelf beschaafd achten, hoe geniepiger het wordt.

We moeten werkelijk gaan sluiten. Nog een paar woorden.
Een meditatie over gezondheid.

Gezondheid.

Wat is gezond?

Zit in gezondheid niet de zonde ingebouwd?

Want werkelijk harmonisch zijn in al wat je beweegt en al wat je beleeft, is niet slechts het lichaam dat zijn evenwicht gevonden heeft.

De geest, die steeds het evenwicht beschadigt, de krachten- ik, die altijd weer de rust herstelt en waar het lichaam voor een ogenblik toch faalt.

Tot zo uiteindelijk geest en stof tesaam gestaald geworden zijn tot éénheid, waaruit voortdurend wordt volbracht wat voor de stof en voor de geest een noodzaak is.

Dan, onbevreesd, gaat men door leven en door dood.

Want de gezondheid is ook : sterven, geboren worden altijd weer. Er is een gang waardoor de leer van zijn uiteindelijk wordt begrepen en het ik

niet meer beperkt, benepen,

slechts zichzelf afmeet tegen heel het Al,

maar voor zichzelf beseffen zal

hoezeer het deel is van al het bestaande,

van alle kracht.

Gezondheid is het uiterlijk teken van innerlijk tevreden zijn.

Want waar die vrede u ontbreekt, daar is het lichaam dat ontzet door kwalen tot je spreekt.

't Is zó niet goed, 't kan zó niet zijn.

Hervind je innerlijke kracht, dan wordt gezondheid weer hersteld.

En daar waar het lichaam onvolkomen is,

kan de geest het toch een mate van gezondheid verschaffen.

En daar waar het lichaam gezond is en de geest ziek is,

daar breken in het lichaam allerlei functies en ontstaat

een patroon, dat wij hoe dan ook, als ziekelijk moeten beschouwen.

- - -

Mag ik u allen een zeer goede gezondheid toewensen en danken voor uw aandacht. Goede avond.